СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLII. Ч. 94. Джерзи Сіти, Н. Дж., понеділок, 23 квітня, 1934. — VOL. XLII. No. 94. Jersey City, N. J., Monday, April 23, 1934. THREE CENTS.

РУЗВЕЛТ ПРОТИ ДОМАГАНЬ ЗАЛІЗНИЧИХ РОБІТНИКІВ

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт оголосив текст свого листа до Істмена, залізничого „координатора", в справі домагання залізничих робітників підвищити їм робітничу заплату. В цьому листі президент радить робітникам і робітничим юніям згодитися на продовження дотеперішньої 10-процентової знижки на час від 1 липня 1934 до 1 січня 1935 року.

Рівночасно президент припоручив спеціяльному урядовому комітетови розслідити справу докладніше. До слідчого комітету входять: секретарка праці місс Перкінс, секретар Ропер та ґенеральний прокуратор Комінґз.

Провідники робітничих юній називають становище президента „дуже нещасливим". Багато робітників домагаються що найменше частинного привернення старої заплати дня 1 липня.

УРЯД ПРОТИ РОЗВЯЗУВАННЯ ПИТАННЯ СРІБЛА САМОЮ АМЕРИКОЮ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт дав до зрозуміння, що справа привернення сріблу монетарної рівности з золотом не може бути вирішена самими Злученими Державами та що такий крок може бути підпринятий тільки тоді, коли на це згодиться ввесь світ.

НАСЛІДНИКИ Д-РА ВІРТА?

ВАШИНГТОН. — Конґресмен Бритен, републиканець з Ілинойсу, виступив з публичною заявою, що Злученими Державами не править тепер Білий Дім, а „малий червоний дім у Джорджтавні", в котрому жиє професор Франкфуртер, а в котрому сходяться „всі малі горячі песики" професора, щоб укладати „комуністичні закони".

Конґресмен далі виступав проти анґлійського консуля Кембела за те, що цей, мовляв, виступав публично проти ухвалення конґресом проєкту Винсона за побільшення оборони Америки. Консуль Кембел у своїй публичній заяві заперечує, буцімто він колинебудь заявлявся проти проєкту Винсона або в якийнебудь інший спосіб мішався до внутрішніх справ Америки.

ВІДКРИЛИ НОВУ ПЛЯМУ НА СОНЦІ.

САН ФРАНСІСКО. — Астрономи обсерваторій околичних колеґій відкрили на сонці появу величезної плями. Має вона, за їх обчисленнями, коло 16,000 миль вширш.

Астрономи застановляються над тим, який вплив буде мати цей факт на землю. Декотрі з них кажуть, що ця пляма спричинить на землі бурі, дощі, електричні забурення та переміни в підсонню.

ВІДШКОДУВАННЯ ЗА ПОБИТТЯ СТУДЕТКИ.

ТОПІКА (Канзас). — Панна Гил, школярка в „гайскул" у Ґудленд, Канзас, запізвала до суду своїх 10 товаришок за те, що вони її вибили за поломання встановленого ними правила, щоби не ходити на побачення з хлопцями.

Позовничка випозивала від пізваних відшкодування в сумі 2,500 долярів. Оборона старалася доказати, що це був простий шкільний жарт, але суд станув на іншому становищі. Одначе суддя виразно заявив, що засудженими являються самі школярки, а не їх родичі.

Супроти цього, що всі засуджені дівчата ще не є повнолітні, позовничка не може тепер добиватися від них виграної суми. Але в будучности, вона буде мати право добиватися виконання цілого засуду від котроїнебудь із засуджених, як тільки котра дійде до повнолітности.

ЗА НАПАД НА СТРАЙКАРІВ.

КЕМДЕН (Ню Джерзі). — Поліція арештувала двох урядників підприємства Кемпбел Суп Ко. за те, що вони зайшли до льокалю юнії робітників, та почали визивати страйкуючих робітників підприємства.

СУДДЯ РАДИТЬ ЖІНЦІ ПЕРЕСТАТИ РОДИТИ.

НОРИСТАВН (Па.). — Гаролд Найт, суддя діточого суду, порадив жінці Френка Стайлса перестати родити діти. Мати й батько ставали на суді, обжаловані за те, що вони не дають дітям відповідного удержання. У суді були з батьком 10 дітей. Всіх дітей пані Стайлс мала досі 21.

МАЙНЕРИ АРЕШТУЮТЬ КОМУНІСТИЧНИХ АҐЕНТІВ.

БІРМІНҐЕМ (Алабама). — Урядники майнерської юнії казали арештувати двох комуністичних аґентів, які роздавали в Еджвотері підбурюючі летючки.

Власники копалень вугля, проти котрих ведеться страйк, обжаловують робітників, що страйк викликують комуністичні аґенти, Робітники, видно, хочуть покласти кінець цій аґітації підприємців та провокаційній акції большевицьких аґентів.

СМЕРТЬ ВІД ЗАЧАДЖЕННЯ.

Сторож літнього дому Виларда Пентона, визначного експортера в Нюпорт, Лонґ Айленд, знайшов у хаті тіло жінки Пентона, котра приїхала сюди кілька днів тому, щоб лікуватися на нервовий розстрій. Завізваний лікар ствердив, що вона згинула від чаду та що вона певно була мертва пару днів, заки її знайдено.

НА СОВІТСЬКІЙ БІЛОРУСІ РІЖУТЬ МАСОВО ХУДОБУ.

На совітській Білорусі вибухнув знову селянський саботаж, який виявляється в масовім різанні худоби. В косцюковицькім районі зарізали в останніх часах 15,000 штук худоби. Подібні вістки приходять теж з інших білоруських районів. Совітська преса приписує нищення худоби контрреволюційним, куланько-націоналістичним елементам.

ВБИВ ЖІНКУ ЧЕРЕВИКОМ.

В селі Сніжани біля Кошиць на Закарпатті трапився цікавий випадок убивства. Селянин Наґран почав сваритися зі своєю дружиною, яка від довшого часу хворіла й домагалася, шоб він відвіз її конечно до шпиталю. В одній хвилині підчас сварки Наґран вхопив черевик і кинув ним дружині в голову з такою силою, що вона впала на землю і, не віднискавши притомности, годину пізніше померла. Вбивника арештувала поліція.

СКАЖЕНИЙ ПЕС У ЦЕРКВІ.

До церкви в Павлові, пов. Катовиці, вбіг у неділю скажений пес і викликав великий переполох. Він подер одіж одній жінці і потім кинувся на залізничника Яна Лазара і почав його кусати. На крик нападеного зчинився в церкві ще більший переполох і люди почали втікати, куди хто міг. Тимчасом пес вибіг з церкви і побіг до сусіднього села, де після довшої облави його застрілили.

НА ПРАВИЛЬНИЙ ШЛЯХ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ.

В Лагодові, перемишлянського повіту, зорганізовано домашнє навчання дітвори шкільного віку. Досі зголосилося до сотки дітей, до навчання яких заанґажовано дві учительські сили.

ПРОДАВ БЕЗРОГУ ЗА РЕКЛЯМОВІ НАЛІПКИ.

В Дрогобичі відбувся великий ярмарок, на який приїхав теж Степан Яцуляк з Нагуєвич та привіз на продаж невелику безрогу. Яцуляк не чекав навіть довго, бо зараз таки до воза приступив якийсь молодий купець, і з місця добив торґу. Купець казав зняти безрогу з воза, дав Яцулякови 20-доляровий банкнот і замішався з безрогою між людей. Ярмарочник втішився, що досить добре продав безрогу, отже забрав зі собою своїх двох сусідів і пішов „закропити" цілий той успішний інтерес. Можна уявити собі, як розчарувався бідачисько, коли довідався, що 20-долярівка, це дуже зручно склеєні дві реклямові наліпки. Яцуляк, що правда, кинувся шукати обманця, але цей пропав.

NRA
MEMBER
U.S.
WE DO OUR PART

ПОМЕР РОСІЙСЬКИЙ АРХИЕПИСКОП ПЛАТОН.

У пятницю рано поер у своїм мешканню в Ню Йорку митрополит російської православної церкви, Платон. Називався він Рождественський і мав при смерти 69 літ. Був це родовитий Москаль, але духовні школи кінчив у Київі. Перед смертю кілька літ зводив боротьбу з представниками церкви, висланими з Москви після большевицької революції. Він навязав тоді зносини з американським епископальним епископом Менінґом.

ВЕРВИЦІ З ХЛІБА.

Російські комуністи, що завзято пропаґують безбожництво, заборонили привозити з закордону та виробляти предмети релігійного культу. Віруючі в Росії примушені отак робити їх потайки самі і напр. вервиці роблять з кісток, гороху, а то й хліба. Священики Дені й Лаґиґа, що недавно вернулися з Совєтів, привезли з собою на спогад власне такі вервиці з хліба.

В ЧИЇХ РУКАХ ВЛАДА В СОВІТАХ.

На 17-му зїзді комуністичної партії прийшло до перевибору партійних верхівок. На окрему увагу заслугує національний склад совітських урядів і установ.

Статистика виказує, як подає жидівська ґазета „Ді Таймс", що в СРСР на тисячу мещканців припадає 11 Жидів. Тепер до партійної екзекутиви **на 292 членів увійшли 40 Жидів, на 71 членів центрального виконавчого комітету ввійшли 166 Жидів. На 61 членів партійного контрольного комітету ввійшли 10 Жидів, на 70 членів комісії совітської контролі 13 Жидів і на 22 члени ревізійної комісії ввійшли 4 Жиди.** З визначніших постатей совітського політичного життя до тих верхівок увійшли такі Жиди: Лазар Каганович, що є рівночасно одним з трох секретарів партії і членом політичного бюра, його брат Мозес, комісар закордонних справ Макс Літвінов, директор донського вугляного басену Мозес Рухимович, член ОГПУ Ягода, головнокомандуючий совітської армії на Україні Я. Якір, комісар хліборобства Якуб Яковлев, член військової ради Ґамарнік і віцекомісар воєнних справ Хотейович, голова комуністичної партії на Україні, комісар цивільної фльоти Уншліхт, шеф копалень на Уралі Кальманович, комісар заграничної торговлі Розенгольц та інші.

При тому треба замітити, що всі ті совітські достойники є визначними носіями русотяпства.

ЗВІРСЬКА ПІМСТА ЛЮБАСКИ.

У Чернівцях відогралася любовна драма, котра коштуватиме якщо не життя, то світло очей молодого чоловіка. Старша вже Броніслава Бурла любилася від довшого часу з шевцем Ґертнером. Від кількох днів посварилися Ґертнер і Броніслава. Коли одного вечора Ґертнер прийшов до дому, положився спати й непромовив ні слова до своєї любки, зродилася в ній несамовита думка. Вдона пішла до міста, купила вітріолю, вернулася до дому і висипала ввесь вітріоль на лице Ґертнера. Серед диких криків пробудився Ґертнер. Сусіди заалярмували ратункове поготівля, що відставило Ґертнера до шпиталю. Стан його дуже поважний. Броніславу Бурлу арештувала поліція.

ЦІКАВЕ ЗАРЯДЖЕННЯ СТАНИСЛАВІВСЬКОГО ВОЄВОДИ.

Аґенція „Всхуд" подає: Станиславівський воєвода заборонив підприємствам торговлі зброєю вміщувати на склепових виставах коротку пальну автоматичну зброю. Цю зброю можна буде вміщувати на склепових виставах тільки за окремим дозволом, і то в стані, що не надається до вжитку, і на виставах, забезпечених перед вломом.

ВІТАМІНИ В ЯЙЦІ.

Наука відкрила чотири роди вітамінів, які є конечні до розвою орґанізму або які охороняють орґанізм від певної недуги. Ті вітаміни наука назвала: А, Б, Ц, Д. Як з одної сторони ні одна пожива не має в собі всіх чотирох родів вітамінів, так знову з другої сторони яйця мають у собі їх найбільше. Яйця мають дуже багато вітамінів А і Д, які є конечні до розросту орґанізму, які відвертають певні очні недуги і які корисно впливають на розвій костей і зубів. Таксамо є в яйці, хоч уже в меншій скількости, вітамін Б, себто вітамін, який знаходять у дріжджу.

ДО ЧОГО ДОВОДИТЬ ФАНАТИЧНЕ КАЦАПСТВО.

Ужгородське „Українське Слово" містить у 9. числі таку нотатку: „Між православним епископом у Мукачеві, Дамаскином, й одним греко-католицьким священиком ідуть переговори в тому напрямі, щоб епископ уступив, а його місце заняв цей греко-католицький священик". Хто знає закарпатські відносини, тому не тяжко додуматися, що цей гр.-кат. священик ніхто інший, тільки бувший професор доґматики в ужгородськім ліцеї і нинішній голова русотяпського „общества Духновича", д-р Степан Андреєвич Фенцик. Не вдалося йому стати греко-католицьким епископом в Ужгороді, хоч порушив був за собою в Римі всі пружини, то тепер побивається за православною мітрою.

А все це диктує йому хороблива меґальоманія і страшна ненависть до всього, що українське. Щоби доказати свою „русскость", бо й так говорити „по русски" не вміє, готов відказатися й від віри своїх батьків.

СОВІТИ ЗНОВУ ЗАЖУРЕНІ ПОДІЯМИ НА ДАЛЕКІМ СХОДІ

МОСКВА (Росія). — Совітські ґазети переповнені відомостями з Далекого Сходу. Вони вправді підкреслюють, що Совіти нічого собі так дуже не бажають як спокою, але заразом заповідають, що вони готові до війни. Навіть твердять, що Совіти представляють сьогодні найбільшу мілітарну силу в світі.

Все те діється у звязку з заявою Японії в справі Китаю. Часопис „Правда" подає, що тепер нема ніякого сумніву, що Японія вважає себе одиноким „босом" на Далекім Сході, що вважає Китай як свою провінцію, та що вона рішена звести боротьбу зі всіми, хто відважиться квестіюнувати її ті права. А це останнє звернене головно проти Совітів та Злучених Держав.

ГОТУЮТЬСЯ ДО ДЕМОНСТРАЦІЇ ПЕРШОГО ТРАВНЯ.

МОСКВА. — Вже виготовив центральний комітет комуністичної партії 45 кличів, котрі, як подає часопис „Ізвєстія", будуть виписані на таблицях, які нестимуть підчас демонстрації 1-го травня. Ті кличі є наначе міжнародньою програмою комуністичної партії. Найбільше звернено в них уваги на Далекий Схід. Один клич щодо цього звучить так:

„Японські імперіялісти орґанізують на Далекім Сході всілякі протисовітські провокації, Робітники, селяни і жовніри червоної армії, берімся до посилення оборони нашого краю. Хай жиє червона армія на Далекім Сході!"

На інших кличах напятновано Німеччину й Австрію, фашизм та взято в оборону Китай.

МОБІЛІЗУЮТЬ СЕЛЯНСТВО.

МОСКВА. — Президент Калінін вимагає мілітаризації селянства. Йде йому головно про те, щоби в часі, коли одні будуть боротися на фронті, було доволі змобілізованих по селах сил, котрі велиб роботу на колєктивах.

ПОТЕРПАЮТЬ ЗА СВОЇ ІНТЕРЕСИ.

ЛОНДОН. — Анґлійська опінія звернена тепер проти Японії. Бере в оборону Китай. Але на ділі йде тут про те, щоб Анґлія могла користати з Китаю в такий самий спосіб, як думає використати Китай Японія.

ПЕРЕДЧАСНА ПРИЯЗНЬ.

ТОКІО (Японія). — Японські ґазети підносять, що заява уряду в справі Китаю перервала дипльоматичні розговори між Японією і Злученими Державами, до яких привязувано в останніх часах велику вагу. Були навіть поважні часописи і впливові державні мужі, які запевняли, що не може прийти між Японією і Злученими Державами до серіозного напруження. Навіть говорили про неминучу дружбу і поділ інтересів на Далекім Сході, зглядно Китаю.

ХОТІВ ВБИТИ ЛЮБОВНИЦЮ КОРОЛЯ.

БУКАРЕШТ (Румунія). — На суді проти полковника Віктора Прекупа і його товаришів-офіцирів, котрих обжаловано за замах на життя румунського короля Кароля, Прекуп заявив, що заговірники не думали вбивати короля, а тільки його любовницю Маґду Люпеску. Вони теж хотіли скріпити авторитет короля, а не його понизити.

АРЕШТОВАНО 1,000 ПРОТЕСТУЮЧИХ.

ПАРИЖ. — Соціялісти і комуністи влаштували демонстрацію проти урядової економічної політики, фашизму та міської ради. Поліція не дала дозволу на демонстрацію, але вона таки відбулась. На демонстрацію вийшли яких 6,000 людей, між котрими було багато таких, які не є соціялістами ні комуністами. Але вийшли на демонстрацію, бо противні теперішній владі, яка є під впливом монархістичних кругів і не веде заграничної політики замирення, яку пропаґував померший Бріян.

Добре зорґанізована поліція, яка виступила з великою силою, не дала демонстрантам змоги відбути похід. Підчас боротьби демонструючих з поліцією арештовано понад 1,000 осіб.

ПЕРЕПАЧКОВУВАЛИ ДО СОВІТІВ.

ВАРШАВА (Польща).—Засуджено на вязничну кару від одного до 4 років трох жидівських купців, Енґельмана, Фішбайна та Ґольдапля, і 5 польських селян, що жиють у пограничнім селі між Польщею і Совітами, за перепачковування молодих безробітних Жидів з Польщі до Совітів. Оплата за перепачкування виносила 300 злотих. Селяни переносили втікачів на плечах через річку, або перевозили на човнах. Одного разу, в часі, як перевозили втікачів, загреміло та заблисло й селяни налякалися та лишили втікачів серед ріки, а самі повтікали. Совітська сторожа придержала тоді втікачів та відослала їх назад до Польщі. Тут утікачі домагалися від пачкарів звороту грошей, а коли ті грошей не звернули, видали їх імена польським властям.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДЕ ДІЛИСЯ 70%

Стверджено чорне на білім, що в останніх часах, себто за перші три місяці Ювилейної Кампанії, ми були Союзовців тільки на 30%. І тому замісць 1,250 членів, придбали для У. Н. Союза тільки 375.

Таке можна вичитати з тої відозви, яку щойно проголосила екзекутива У. Н. Союза, подаючим нам ті цифри. Екзекутива віднеслася зі своїм зазивом урядово до відділових урядників, членищь і членів У. Н. Союза, вважаючи своїм обовязком подати їм це до відома й візвати їх в імені добра організації направити дотеперішню невдачу.

І ми віримо, що та невдача буде направлена. Нам прямо годі собі уявити, щоби по 40 роках існування нашої організації можна припустити, щоби ми оставались позаду аж на 70% щодо того, що самі вважаємо добрим і корисним для нас самих і для української справи тут в Америці й там у Рідним Краю.

Якби так мало остатись на отій невдачі, то цим далиб ми собі дуже сумне свідоцтво. Тоді треба би нам наново зачинати освідомлюючу роботу і відступати 40 років взад. Та й тут є перешкода. Старша ґенерація вже не така податна тепер до науки, як була замолоду. В розумінню справи і в посвяті та запалі вона вже тепер мусить жити з того, налилося її серце за минулих 40 років Союзової праці над освідомленням нашого народу в Америці. Та ми переконані, що слід тої Союзової праці не залишився в Союзовців тільки на 30%. Ми певні, що в серцях і мозку Союзовців є і ті бракуючі 70% енерґії, доброї волі й охоти. Та вони тільки задрімали на хвилину.

І тому добре, що появилася нова відозва головної екзекутиви. Во вона певно збудить нас з дрімоти і не дасть нам заснути твердим сном, поки ми не зробимо роботи та не виконаємо свого обовязку супроти своєї власної будучности і будучности У. Н. Союза.

Ми, Союзовці, ніколи не знали ніякого жарту, коли йшло про народнє добро й добро нашої організації. Ми завжди поборювали всякі перешкоди і нераз уже дали докази, що вміємо виповнити наші обовязки не тільки 100%, але й вище. Можемо цілком певно й тим разом дати доказ, що ми, теперішнє Союзове покоління, не є гіршими від наших попередників.

Українська справа вимагає менше слів, а більше діл. І того самого вимагає від нас сьогодня й наш У. Н. Союз. А тим ділом є придбання нових членів для Союза.

Д-р Остан Грицай,

КАРТИНИ З ДНІВ РЕВОЛЮЦІЇ В АВСТРІЇ

1.

Дня 12. лютого 1934 у Відні.

Понеділок, передостатній день цьогорічного карнавалу. Небо трохи нахмурене і холодне, але, як звичайно в погідні лютневі дні у Відні, нема ні снігу ні дощу ні морозу. Це суха, затишна днина, ніби знову раз сотворена на те, щоб Віденці з усією приємністю відгуляли собі гулі своїх славних запустів. Бо веселі діти Відня люблять карнавалові забави трохи не з жагучістю романської людини. В останні днях запустів нпр. кожний віз і кожний кінь у Відні, прикрашені пишними стяжками з ріжнобарвного паперу. В Обер-Санкт-Файт відбувається традиційний карнаваловий похід, не гірший, як де в Ніцці або в Неаполю. А врештою скрізь, починаючи від опери й концертгавзу аж ген до найдрібнішого ґастгавзика — балі, редути, вечерниці і забави з танцями. Правда — нині понеділок, „блявер монтаґ", як кажуть Віденці, і після великих балів у суботу і в неділю годилосяб властиво спочити. Але ні—цеж запусти! От в Гофбурґу був баль жандармерії, в Салях Софії баль Тирольців, в Палаті мистецтва баль артистів, в Лембахера баль Стирійців, у Пратері Біло-блакитна Редута „Моравії", в готелі Ашпанґбан баль дівчат з Вахав, у Вайґля баль городників, в салях Штіллер Цехер у Пратері танцювали почтарі, в Тіркеншанцпарк члени німецької Зідмарк, у Ґшвандтнера гайбахівські селяни, в Розензеле фронтовики ґрупи Гайматтроє, в Салях Стефанії — але хіба можливо воно й найсовіснішому репортерови вичислити всі балі, всі забави хочби тільки в одну запусну суботу або неділю у Відні? Мешканці наддунайської столиці люблять, як сказано, карнавалові гулі й забави пристрасно, і захоплені радощами вони, як і колишні Французи передреволюційної доби, не звиклі турбуватися ніякими потопами, що неждано й нечайно моглиб звідкілясь насунути страшливою катастрофою на розгуляний Віденць. І так і сьогодні, в понеділок, дня 12. лютого 1934 р. Карнавалова забава йде далі, а між намиченими балями мабуть найцікавіший один військовий, а саме баль молодих добровольців з мілітарної організації Остмеркіше Штурмшарен у салях Військового Касина при Шварценберґпляц. Там ось буде присутній як протектор сам бундесканцлер, д-р Дольфус, цей малий ростом молодий чоловік, з якого іменем вяжеться зовсім нова епоха в життю післявоенної Австрії.

Хочете його бачити? То ходіть на баль у Військовім Касині. Але карти вступу мусимо купити собі заздалегідь в будинку головної команди Остмаркійців при Ренґассе в першій окрузі, куди за десять хвилин заїдемо трамваєм.

Отже — вперед!

Це рано, **година 11.46 мінут,** як ми приходимо до трамваєвої стації при Мацляйнсдорферпляц, звідки нам найдогідніше заїхати в центрум міста. Але що це? Електричний годинник на нашій площі показує неворушно 11.46, бо він раптом станув. І поставали скрізь і трамваї. До Рінґу вже не йде ні один, і таксамо лінія 118 і лінія 6 припинені. Що більше — впоперек бульвару Марґаретенґіртель, який веде безпосередно на т. зв. **Фолькс-рінґштрассе, де видвигаються** могутні **твердині соціялістичних будинків,** стоїть сильний кордон поліції, де леґітимують кожне проїжджаюче авто, а біля пакункового двірця Мацляйнсдорфербангоф метушиться відділ гаймвери в повнім воєннім узброєнню. Але щож це все значить, на Бога? Скрізь уже неспокій переляканих людей, питання, допити, оклики і відповіди, одна трівожніша від одної, та понад усе проноситься блискавкою вістка:

— Ґенеральний страйк-

— Соціялістичні робітники покинули працю майже скрізь, і примушують силою і всіх інших іти з ними! Міська електрівня і ґазівня в руках страйкарів! В Леопольдштадт застрілили на вулиці вахмана, а в Лінцу йдуть уже кріваві бої з червоними! Вся збройна сила у Відні у воєннім поготівлю!

Словом:

Примара Революції видвигає від овиду до овиду свої багряні крила, і раптом ви знаєте:

Гроза насувається, Віденьзнову раз танцював на вулькані.

І вам хочеться тепер ґазет, багацько ґазет, але рання преса з понеділка не подала про те все нічого, а пополудневих ґазет уже нема ніяких. Не вийшли. Так ви покищо знаєте тільки те, що ґенеральний страйк частинно переведений, що не йде трамвай, нема ґазет і мабуть не буде світла, і що важні заворушення почалися. Але чого то не малює вам тепер саме ваша стрівожеан нетерпеливість! Ви дивитеся, як переганяються авта і як припиняються згодом і останні автобуси, чуєте, що доступ до центруму міста вже обсаджений військовими стійками, і вам уже не в голові карти на баль у Військовім Касині. Баль, який баль? Хто ще думає тепер про балі, забави, театри й карнавал? Це все щезло раптом зі свідомости людей так, як зникли нечайно трамваї з овиду міста, молоді танцюристи з рядів Остмаркійців не в касині гулятимуть, а у кріавім танці збройної розправи зі зболшевиченими соціялістами Австрії... Уряд ось завдяки одній телеґрамі заговорщиків з Лінцу, переловленій в понеділок у Вінер-Найштадт, викрив неждано ввесь заговір революціонерів, і задумує випередити їх почин швидкістю свойого проти-наступу, тобто — поки червоний велит зможе обєднатись усеціло, здушити його перемогою збройних засобів держави.

Але це все покищо глибока тайна, пересічний Віденець знає лиш те, що це страйкарі намагаються застановити ввесь рух у місті.

І так згодом вже 2-га год. пополудні.

Та тут в напрямі до соціялістичних будинків женуть стрілою два поліційні авта з залогою 40 людей. А вся область соціялістичної домени від Ґіртля і Зібенбруненфельдґассе аж ген по Ґавденцґіртель і конґльомерат будинків Фухсенфельду, вже замкнена для комунікації зовсім. Аж ляк обхоплює душу, коли дивишся тепер на могутні верхи **„палатів народу",** що видвигаються на сірих овидах неба, пануючи всеціло над просторами Ґіртлю Марґарети. Що готується там тепер, яка доля чекає тих 40 молодих вахманів, що саме проїхали повз нас, поспішаючи на один з перших фронтів бою з соціялістами у Відні? Якщо воно воно так, що червоні у своїх домах готуються до збройної розправи з екзекутивою, то це буде грізна боротьба. Адже ті їх доми, що розбудили стільки подиву в усьому світі, це не доми, а могутні шести-й семиповерхові твердині, розраховані й видвигнені червоними інжинірами свідомо як головні становища в боротьбі з майбутнім ворогом. В їх комплексі тут, у пятій окрузі, найвизначніший семиповерховий і трохкриловий **Роймангоф,** одна з головних станиць републиканського Шуцбунду. Це будівельний велит на просторі 12,-823 кв. м., з **483** помешканнями, де людей разом **1,628,** тобто населення малого містечка. Далі **Матеотігоф,** де помешкань **261, Мецляйнсталергоф** з **244, Гервеґгоф з 220 і Юліюс Попгоф з 400** помешканнями. Значить — це будівельні монстри навіть у Відні, зокремаж в робітничих округах, де пересічна камениця старого стилю має не більше 30—40 партій. Але таких камяних монстрів знайдете трохи не в кожній окрузі Відня аж ген до Гайліґенштадту, Штадляв і Фльорісдорфу, багато! Вони скрізь видвиґаються фортецами „червоної волі" проти „буржуазної реакції", скрізь вони мають завданням служити як трівке пристановище поклонникам марксизму, причім нпр. такий **Карль Максгоф** у Гайліґенштадт це про себе просто укріплене місто. Він довгий 1 км., а широкий 100 м., помешкань у ньому **1,318,** а населення в цілости **4,936** осіб (по статистиці, поданій мені в маґістраті міста Відня інсп. Пассекером **(Passecker).**

Як сказано:

Це буде грізна боротьба.

Оце ось радіом проголошено вже у Відні воєнне право, і пронеслась вістка, що соціялістичний маґістрат Відня з бурмістром д-ром Зайцем на чолі в цілости виарештований, а ратуш обсаджений військом екзекутиви. І є вістки, що в ріжних місцевостях Австрії вже йде боротьба з републиканським Шуцбундом, та що й у Відні вона почалася в округах Зіммерінґ, Отакрінґ і Гіцінґ, а в інших от-от вибухне. І справді — адже від сторони Фаворітен і з области Роймангофу чуєте щораз частіші стріли і лопіт машинових крісів. І тут настрій міста, спершу лиш настрій зчудування і збентеження, переходить згодом у паніку, яка під гостро вдаряючі сальви вистрілів має в собі справді щось з перших хвиль потопу.

Коло 5. год. пополудні вам уже тяжко купити по крамницях харчів, бо вони здебільшого розкуплені гуртово, мов перед грядучою облогою. І головно — ви не можете вже дістати ніде ні нафти ні свічок, спірту, бензини або хочби карбіду, бо з огляду на те, що електрична й ґазова централя не функціонує від полудня, а кінця заколоту нині не всилі передбачити ніхто, усі засоби освітлення розпродані вже — так зачуваєте — давно, і то, як кажуть, за дво-і трикратні ціни по деяких склепах. І з тим нахмурений лютневий день минається швидко і настає вечір. Пропамятний хочби тільки своїм освітленням вечір, бо скрізь по склепах блимають лиш жовті вогники нафтових лямп і свічок, так, що пригадуються вам жидівські шабасові світла по галицьких закутинах. А зрештою і вони довго не горять. Усі крамарі ось замикають свої крами поспішно, бо під вечір проноситься чутка, що станиця пожарної сторожі в нашім районі буде під обстрілом екзекутиви. Отак усі побічні вулиці центральної в пятій окрузі Райнпрехтсдорферштрассе згодом пустіють і глухнуть у щораз глибшій тиші, а й нечисленні й ніби трівожні світла по домах поволі гаснуть скрізь, і настає глуха, холодна темрява, яка де-далі переходить у незбагнену, просто несамовито вражаючу пітьму.

Справді:

Мертве місто...!

Променисті сяйва великих балевих саль — де вн?

Це пропамятна, незабутня для кожного, хто той вечір у Відні переживав, пітьма двохміліонового міста.

У ній було щось бездонне і щось дантейське, щось півмістичне й засвітне, начеб це раптом, упродовж одної години, розгорнулись перед розгуляним Віднем найглибші бездонні ада, або прийшла якась нечувана елементарна катастрофа і змертвіло в одну мить усе життя, лишаючи по собі тільки темні глиби невидимих провалів. Велика площа Гаймаркт перед вікнами моєї камениці враз зі своїми шістьома височенними електричними ліхтарнями, з театром Орфеума та з ґрупою каштанів — тепер безодня тьми. Могутній фронт камениць Райнпрехтсдорферштрассе з його дахами, поверхами, реклямами і сотками вікон — одна-одинока чорна стіна, глухо мовчазна і мертва, наче застигла в ній і найдрібніша тінь життя. Велитенський масив домів Трієстенської вулиці, що видвигається ген на овидах сусідньої Х. округи, звичайно вилискуючий морем світел, тепер такий темний, що здається, начеб це не людські доми, а один-одинокий, чорніший ночі — вал. А над тим заглухлим провалом тьми як одинодинокий чітко обрисований і доглядний, простір — темноблакитне небо, так сліпучо вилискуюче зорями, начеб воно вперше від сотворення ближче землі...

І тиша. Така німа, абсолютна тиша, як на дні моря, або в засвітах місяця.

Ви не чуєте ніякого голосу, ніякого руху, ніякого звуку, до яких ви привикли в буденщині. Тепер тут, на просторах двохміліонового, революцією охопленого міста, все в розмірах нечуваного, незвичайного і незбагненого. І ви, мов і справді в дантейськім пеклі, хотілиб що хвилі питати в свойого Верґіля — що це? Оті людські тіни онтам далеко, раптом освічені гострим різом рефлектора з розгоненого авта — хто вони? Це блукаючі у тьмі, чи втікаючі з загрожених районів, чи може революціонери, що наступають на вахмана так, як на Гіцінґу, у тім Обер-Санкт-Файт, де замісць карнавалового походу зчинилась нині страшна розправа між 10 поліцаями і 50 червоними? Але авто вже пронеслось давно, і знову тьма, а ви чуєте тупіт ніби когось утікаючого, і нечайно — стріли. Бо стріли в тій мертвій тиші — це одинокий голос, одинокий згук, одинокий знак життя, яке в адовій тьмі бореться важко з демоном Революції, що в імя невідомого Майбутнього несе заглу ду двохміліоновому місту. Стріли, крик боротьби і стогін ранених. І здається вам на хвилю, що люди в місті вимерли зовсім, і що це тільки самі демони заглади говорять до себе гуком, громами й землетрусами, розсвічуючи смертельну пітьму крівавими блисками вбивчих експльозій. О, слухайте — невже?

Рокочуть громами гармати, гупають важко міномети і люто й безперервно тріскочуть скорострілн...

Ах, ти, предивна ноче! Якіж то світи родяться у твоєму лоні?

УКРАЇНА ПІД БОЛЬШЕВИЦЬКОЮ ВЛАДОЮ

(5)

В 1927 р. був виданий окремий закон „про „рівноправність усіх мов", якого зміст, як ми бачили, увійшов потім в конституцію УССР з 1929 р. Цим законом, поряд з українською мовою, також російська мова була визнана обовязковою в усіх школах на Україні. Усі офіційні зносини та внутрішнє діловодство в державних установах мали провадитися українською мовою на всій території УССР; винятком були згадані національно-територіяльні одиниці, в яких офіційною мовою визнавалась мова даної національної меншости. Цей закон був спеціяльно направлений проти „української стихії". Ніякого анальоґічного закону не було видано ані в Росії з її мішаним населенням, ані в інших републиках совітського Союзу, хоч поза межами України, на території СССР самих Українців нараховується коло 8 міліонів.

Але загальмувати „українську стихію" большевикам не вдалося. Як попередньої доби, так і тепер большевицька влада не доцінювала національного моменту на Україні. Московські диктатори, очевидно, сподівалися за допомогою українізаційного маневру легко підпорядкувати культурний рух на Україні своїм цілям і своїм директивам. На діліж українізація навіть у тих обмежених розмірах, які дозволили большевики, привела до зовсім небажаних для Москви наслідків. Коли в попередню добу большевикам щастило в боротьбі з узброєним повстанням українських „сепаратистів", то тепер на культурно-національному фронті вони не мали успіху. Культурний рух на Україні не тільки не пішов за директивами російського „пролетарського керовництва", але став впливати на самих провідників та творців української „пролетарської" культури. Від початку українізації совітська преса на Україні не перестає писати про ріжні „національні ухили" та „покаянні" заяви в рядах найвизначніших представників українських комуністів. Письменник Хвильовий (з його гаслом культурної орієнтації на західню Европу, а не на Москву), комісар освіти Шумський (оборонець Хвильового і послідовний виконавець українізаційної політики), історик Яворський, економіст Волобуєв, комісар фінансів Полов і багато інших — все це виразники того „непролетарського" культурного українського руху, що почався на ґрунті проголошеної большевиками українізації. Це були живі протести проти тих тісних шорів та обмежень, в які цей рух старалася загнати комуністична Москва.

І протести ці не були безпідставні. Навіть Ц. К. КП (б) У, ця експозитура комуністичної Москви (ще ні разу на чолі цеї партії не стояв Українець) в своїй заяві до Виконавчого Комітету Комінтерну з 1927 р. скаржився на існування „російського націоналістичного ухилу", що полягав в „іґноруванні й недооцінці національного питання на Україні". В заяві указувалось також як на прояви цього „ухилу" на „умалення значіння України, як складової частини СССР", на „формальне ставлення партії щодо переведення українізації, яку часто визнається тільки на словах", на „намагання не переводити політики українізації по містах, серед робітництва, а тільки по селах" і т. д.*)

Само собою, поряд з українізаційною політикою, як і в попередню добу, продовжувалась нічим не обмежена економічна експльоатація України. Це також не залишалося без опору з боку української людности. Навіть на сторінках харківського урядового органу „Вісти" нераз висловлювалося незадоволення з централістичної союзної господарки, при чім підкреслювалося, що Україна є занедбана Москвою. Коли в 1927 р. головні міста України, Київ, Харків, Одеса, звернулися до уряду з проханням про збудування у них текстильних фабрик, то з Москви одержано відповідь: „Нові фабрики будуть будуватися в історичних (?) центрах розвитку текстильної промисловости", тобто в Московщині. Згадуваний член харківського уряду, Петровський, на нарадах в Москві жалувався, що „Україна своїм багацтвом майже дорівнюється Франції", а буджет України подібний до буджету московської ґуберніяльної ради" (Харківський „Комуніст" з 7. грудня 1928). Через систематичний вивіз з України хлібних запасів в р 1928 дійшло до нового голоду в багатьох районах України.

Економічний визиск України був у такій мірі наявний та кричачий, що з різкою критикою господарської політики большевиків на Україні в совітській пресі виступив згаданий комуніст Волобуєв, походженням Росіянин. Він доводив, що совітський Союз визискує Україну не гірше від царської імперії. Указуючи на „непомірно високий % вилучення зиску українського народнього господарства на союзні потреби", Волобуєв між іншим підкреслював, що „існуючий порядок затвердження буджетів перетворює буджетне право України в фікцію"**).

Поза всіми цими неґативними рисами українізаційна доба в багатьох відношеннях була поступом вперед у порівнанні з добою попередньою. Досить того, що тепер большевицька влада орієнтується на широкі маси українського селянства та інтеліґенції, з якими раніше велася безпощадна боротьба. Все це відбилося на формах опору української людности проти окупаційного режиму російських большевиків. Замісць збройної боротьби та масових народніх повстань цей опір виявляється тепер головним чином на ґрунті культурного життя.

Так продовжувалося приблизно до кінця 1929 р., коли була проголошена „ґенеральна лінія" Сталіна з її пятилітнім пляном, загальною колективізацією сільського господарства й т. д. Від цього часу зачинається третя, найстрашніша доба большевицького панування на Україні. Ця доба продовжується до цеї пори і особливо в останніх роках набрала нечуваних форм варварського нищення українського народу. Замісць орієнтації на широкі верстви української людности знову почався масовий національний терор, фізичне винищення української людности голодом й т. д.

(Далі буде).

*) М. Попов, Нарис історії комуністичної партії (большевиків) України. Харків 1929, ст. 291.

**) М. Волобуєв, До проблеми української економіки („Більшовик України", Харків, 1928, чч. 2 і 3).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Савт Бетлегем, Па. — Простуємо в коляді: Від. „Провидіня" $3, по 50 центів: М. Данилюк, Олекса Періг, а С. Газин 25 ц.

Ню Йорк, Н. Й. — В збірці на Лемківщину: П. Дичко $2.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за березень 1934 року.

ЗЛУЧЕНІ ВІДДІЛИ:

Сестрицтво „св. Анни", відділ 287, злучився з Тов. ім. Тараса Шевченка, відділ 281, створивши одно спільне Тов. ім. Тараса Шевченка, від 281, в Бейон, Н. Дж.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Лучковський Іван.
В. 5. Мартин Катерина, Микитин Микола, Лабяк Марія.
В. 6. Максимців Іван.
В. 7. Сухиня Юрій.
В. 8. Чересновський Іван.
В. 13. Чайковський Стефан, Вовчко Яків.
В. 21. Окрепкий Михайло.
В. 27. Фанґа Леонора.
В. 29. Гриняк Михайло.
В. 42. Кузбит Михайло.
В. 57. Михалак Анна, Палька Семен, Палька Василь.
В. 58. Смолінський Василь.
В. 59. Валюс Марія, Валюс Стефан А.
В. 61. Юріщак Іван.
В. 63. Старовойт Іван.
В. 70. Гаврилюк Ольга, Ваатій Володимир.
В. 75. Коваль Михайло.
В. 76. Гузар Іван, Сворінь Петро.
В. 79. Цепла Франка.
В. 87. Хорт Юлія М., Хорт Марія, Оляр Василь.
В. 101. Літинчка Юлія.
В. 102. Крайло Володимир Д., Яворська Катерина, Чет Пелягія, Жупан Сіка Анна, Чет Марія, Сіка Володимир, Чет Іван.
В. 105. Шурґот Катерина, Курман Михайло.
В. 106. Пудлик Григорій.
В. 121. Бойко Іван, Юревич Стефанія, Юревич Ольга, Юревич Анна.
В. 124. Коченаш Станислав.
В. 127. Слотюк Олекса.
В. 130. Бунза Ксеня Стелла, Лучка Корнило, Складанюк Теодор, Тимців Іван.
В. 134. Пиш Анна.
В. 139. Вовчук Михайло.
В. 143. Ковалик Йосиф С., мол.
В. 147. Грабовенська Марія.
В. 149. Фляк Михайло.
В. 155. Берко Іван, Берко Анна, Мізерна Анна, Мізерна Катерина, Кордяк Стефанія, Кордяк Ірина.
В. 184. Гаджук Іван.
В. 188. Чайковська Анна Т.
В. 191. Онисько Ольга.
В. 193. Трач Петро, Малінська Марія, Козловська Олена.
В. 204. Дусаненко Іван.
В. 206. Басан Анна.
В. 217. Бойко Микола, Тіцький Іван, Бойко Евдокія, Бойко Юрій.
В. 218. Стахура Михайло.
В. 221. Федун Василь, д-р Гайович Василь, Яворський Йосиф, Стравняк Софія, Сидорик Розалія, Стравняк Дмитро, Брилевська Марія, Преслак Анна, Яворська Анна Яворський Михайло.
В. 223. Фещак Олена Чолій Теодор, Стебелінський Петро, Еващишин Ева.
В. 230. Кулинь Дмитро.
В. 236. Пап Данько, Ковалевич Юлія, Шкерпан Катерина.
В. 238. Ярош Михайло.
В. 242. Жук Олена, Ілько Марія.
В. 266. Труфин Василь.
В. 269. Панчишин Михайло.
В. 270. Грубець Стефанія, Грубець Стефан.
В. 276. Карачок Елисавета, Шимовська Катерина, Гронович Марґарета.
В. 280. Бомба Марія.
В. 282. Дембіцька Марія.
В. 288. Федорчак Михайло.
В. 292. Віхорек Михайло.
В. 296. Гарачмак Пелягія.
В. 300. Кіндзера Михайло.
В. 301. Ляшок Анна.
В. 316. Байдак Анна, Андрусів Михайло, Храновський Михайло.
В. 317. Даньків Евгенія.
В. 322. Волощак Розалія.
В. 332. Гарванко Микола, Некорчук Іван, Причка Петро, Обшанський Іван.
В. 338. Ворган Марія.
В. 344. Слободзян Катерина, Пелехата Стелла.
В. 359. Корда Михайло.
В. 361. Чубатий Олекса, Підгайний Омелян, Конаш Фредерик, Панчишин Пелягія, Курило Софія, Паламар Григорій, Гадкий Петро, Борак Василь.
В. 365. Руднянин Катерина, Цебрінський Михайло, Ковальський Блашко.
В. 370. Зеневич Антін, Пастер Йосиф, Пучкур Магдалена, Рошка Михайло.
В. 371. Біленька Юлія.
В. 374. Куравський Василь, Косован Катерина.
В. 375. Гунчак Олена, Власенко Анна.
В. 378. Зінюк Василь, Зінюк Іван.
В. 385. Шабатура Евген Г.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 4. Крайник Осип.
В. 5. Бреславський Йосиф.
В. 7. Ванцишин Марія, Чижовський Ілько, Кот Михайло, Костик Роман.
В. 8. Косцюк Петро.
В. 9. Серединський Йосиф, Гевчук Павло, Серединська Марцеля, Пінкасевич Йосиф.
В. 10. Левков Юлія.
В. 18. Лабовська Анна.
В. 36. Матковська Софія.
В. 42. Лелет Мирослав Іван.
В. 47. Чапко Ольга.
В. 64. Похмурський Павло.
В. 74. Сидорчук Стефан, Ліско Андрій, Ворик Катерина.
В. 95. Зґіба Профир, Зґіба Йосифа.
В. 98. Лудич Тацієнна, Крестипич Луця, Лудич Олена, Лудич Йосиф, Лудич Юлія.
В. 110. Завальницький Іван.
В. 113. Філоват Михайло.
В. 121. Ластовецький Василь, Ластовецька Евдокія.
В. 132. Братейко Іван, Порода Марґарета.
В. 135. Зіз Стефан, Зіз Текля, Матерна Йосиф.
В. 156. Крамничний Василь.
В. 159. Сахрин Григорій.
В. 164. Лесів Юрій, Солтишин Михайло.
В. 170. Савчин Павлина.
В. 174. Коваль Анна, Коваль Катерина, Коваль Стефан.
В. 185. Блашкевич Григорій.
В. 193. Буняк Блажій.
В. 199. Сиданич Анна, Сиданич Михайло.
В. 204. Ковердович Михайло.
В. 213. Біляк Михайло, Кобрин Василь, Луців Стефан.
В. 214. Березовська Марія, Березовська Анна, Березовський Дмитро.
В. 217. Олійник Ілько, Сипяи Яким, Мельник Володимир.
В. 219. Стахура Гаврило.
В. 225. Поцілуйко Никита, Кондратів Варвара, Коробій Іван, Кондрат Теодор, Харасим Анна.
В. 238. Іpxa Сава, Медвідь Стефан, Грицяк Онуфрій, Грицяк Евгенія, Антонюк Сава, Масний Іван, Галандзій Микола, Бойко Стефан.
В. 241. Барилюк Войтко, Барилюк Марія.
В. 242. Горват Іван, Оленич Ева, Андро Дмитро, Оленич Семен, Сахар Василь.
В. 266. Дух Антонина, Дух Іван, Федишин Ева, Федишин Стефан, Варшона Яків.
В. 271. Базарницький Стефан.
В. 273. Юськів Іван.
В. 275. Якимчук Федор, Якимчук Текля.
В. 276. Ганевич Евфрозина, Коруна Марія, Нановський Альбін, Ґебет Теодор, Столяр Дмитро, Коруна Іван, Столяр Юстина.
В. 279. Мазяр Петро.
В. 295. Венгер Ева.
В. 301. Медик Михайло.
В. 304. Гаравус Михайло, Гаравус Ксеня.
В. 338. Бачинський Микола, Цеплий Франко, Попиль Микола, Чопка Петро, Васькович Микола, Волчко Кульчицька Домініка, Волчко Петро, Страхоцький Іван.
В. 339. Бирянич Кость.
В. 340. Саланський Йосиф.
В. 358. Ґасько Квеня.
В. 370. Небор Данило, Скальський Михайло.
В. 383. Влох Михайло.
В. 385. Кассан Петро, Федушко Григорій, Дюк Пилип, Романюк Стефан.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Клим Юлія, Клим Марія.
В. 87. Чехович Микола.
В. 91. Лабойко Михайло Д.
В. 102. Еванчук Михайло.
В. 127. Перожак Марія, Судин Петро, Судин Анна, Перожак Параскевія.
В. 133. Ґвязда Володимир, Морґан Іван.
В. 159. Медицький Михайло, Кривокульський Іван, Федицька Софія, Духняк Михайло.
В. 196. Лучка Матвій.
В. 217. Бігун Анастасія.
В. 220. Федор Агата, Федор Василь.
В. 230. Бурка Пилип, Бурка Анастасія.
В. 235. о. Улявицький Антін А.
В. 268. Горощак Яків.
В. 281. Хоптій Анна, Хандога Параскевія, Кіт Силвестер, Драбанчук Юлія, Ґотра Ксеня, Король Анна, Гуль Тацієнна, Гриник Кузьма, Федорек Анна.
В. 361. Маніошевська Марія, Молошевський Франко.
В. 362. Муха Стефан, Муха Марія.
В. 364. Барбер Андрій.
В. 369. Пророчок Анна, Пророчок Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 234. Ґенеґа Йосиф.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
2.	2	204.	3
4.	13	206.	7
5.	1	209.	5
8.	4	213.	2
9.	8	215.	1
10.	1	216.	1
11.	2	217.	5
12.	2	218.	1
22.	1	219.	2
23.	2	221.	3
25.	2	223.	4
29.	3	227.	1
30.	1	229.	4
33.	1	234.	2
36.	2	236.	2
37.	2	237.	5
38.	1	239.	2
39.	1	242.	5
50.	3	243.	2
55.	2	247.	7
56.	1	253.	3
57.	3	255.	1
59.	4	257.	1
64.	1	263.	1
67.	1	266.	1
70.	15	267.	1
72.	1	270.	4
74.	1	275.	6
76.	1	276.	1
83.	4	280.	4
85.	6	281.	1
86.	3	283.	14
90.	3	288.	1
91.	5	292.	6
94.	2	295.	2
99.	2	296.	1
102.	17	298.	2
105.	1	300.	2
106.	4	308.	6
119.	1	310.	3
120.	2	316.	3
121.	2	317.	1
124.	2	318.	1
127.	1	320.	3
130.	4	322.	4
134.	1	324.	2
138.	2	338.	2
140.	2	342.	1
145.	1	344.	1
147.	3	345.	1
152.	3	347.	1
155.	14	358.	10
156.	2	359.	4
160.	1	361.	2
163.	2	364.	8
168.	3	370.	3
170.	5	371.	3
175.	1	377.	2
179.	2	382.	4
182.	4	383.	5
183.	1	385.	1
185.	2	388.	1
193.	18	396.	1
196.	3		

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 3. Бабич Михайло.
В. 7. Коґут Люба.
В. 8. Васілець Павло.
В. 9. Кормаш Текля, Кормаш Микола.
В. 10. Погода Марія, Погода Іван.
В. 15. Андрійовська Анна, Олійник Стефан.
В. 27. Клецор Дмитро, Безкоровайний Григорій, Серовицький Михайло.
В. 31. Брелик Григорій, Брелик Катерина, Якубов Григорій, Палик Іван, Чачо Григорій, Чачо Ева, Куштало Іван, Куштало Параска, Корстантій Іван, Ястрияб Карло, Полянський Олекса, Ястрияб Анна, Брелик Франко.
В. 40. Томс Марія.
В. 41. Щепаняк Михайло.
В. 45. Вельдик Іван, Юзвак Йосиф.
В. 50. Ковяк Теодозія, Дзят Анастасія, Дзяд Михайло, Микитка Катерина, Дзят Анна, Козопас Розалія, Микитка Михайло.
В. 56. Мельников Іван, Подола Марія.
В. 61. Д-р Лехман Йосиф.
В. 62. Кропивницький Кароль.
В. 64. Кунищ Леон, Теречка Йосафат, Мищак Олекса, Клипка Михайло, Клипка Анна, Ганьошин Михайло.
В. 65. Ваняк Василь, Смолень Григорій, Ваняк Анна.
В. 66. Дідоха Теодор.
В. 72. Курач Каролина С., Курач Іван.
В. 75. Процанин Іван.
В. 81. Пулз Станислав, Печериця Василь.
В. 83. Біло Лукас.
В. 97. Вісоцький Іван, Ґрубяк Михайло.
В. 98. Якимчук Михайло, Онисик Стефан, Онисик Петро, Лукасик Станислав, Пронишин Онуфрій, Пронишин Марія.
В. 100. Чайковський Іван, Чучко Розалія.
В. 102. Сенчина Марія Валерія, Сенчина Стефанія.
В. 103. Черник Теодор.
В. 107. Дуда Андрій.
В. 114. Фріц Луїза.
В. 132. Любінецький Андрій.
В. 138. Гудима Михайло.
В. 142. Боровський Павло.
В. 155. Грабінська Юлія, Грабінський Олекса, Вовк Дмитро.
В. 159. Дмитришин Юлія, Дмитришин Анна.
В. 161. Нагребецький Володимир, Торган Василь.
В. 164. Славич Микита.
В. 170. Наумович Василь.
В. 182. Хомий Олекса.
В. 186. Сквер Іван, Царик Катерина, Поступак Стефан, Поточний Іван.
В. 200. Левіцька Анеля.
В. 203. Лемик Микола.
В. 206. Гречух Марія, Корнелюк Василь, Корнелюк Марія, Гречух Йосиф.
В. 209. Шкурат Іван.
В. 214. Крисоватий Михайло.
В. 217. Онуфрик Андрій.
В. 221. Олексій Іван.
В. 223. Гідич Андрій, Курей Іван.
В. 229. Кош Анна, Домін Федор, Домін Марія, Цурій Катерина, Кеселовський Сергій, Кош Іван, Кош Михайло, Юґас Анна, Литвак Карп, Литвак Франка, Лулик Пелягія, Мозейко Анна, Мозейко Олекса.
В. 234. Чіґер Іван.
В. 238. Ставничий Ілько.
В. 239. Куц Анна.
В. 242. Мазур Розалія, Мазур Теодор, Угрин Микола, Угрин Іван.
В. 247. о. Костюк Ізидор, Ґураль Григорій, Косовський Василь, Білик Іван.
В. 259. Горак Петро, Мочиловський Стефан, Мушинська Катерина, Німчук Василь, Мітьо Іван, Коропас Катерина, Мушинський Іван, Куропас Ілько, Мушинський Стефан, Малюта Анна.
В. 263. Зарічний Іван, Куш Стефан.
В. 266. Михальчишин Анна, Михальчишин Марія, Сивик Стефан, Михальчишин Стефан.
В. 268. Смачило Микита.
В. 276. Сомар Теодор, Радвак Евдокія, Шведюк Музей.
В. 279. Корда Параскевія, Корда Василь.
В. 280. Бовтюх Олекса.
В. 292. Насланець Катерина, Коваль Михайло, Насланець Стефан, Базиль Стелла.
В. 296. Василик Юстина, Лобур Стефан, Лобур Зофія, Курвач Петро Беднарчук Іван, Любінецький Дмитро, Василик Петро, Василик Дмитро.
В. 298. Чернок Іван.
В. 300. Кіндзера Михайло, Калинич Амелія Н.
В. 301. Щіборський Ілія.
В. 307. Стадник Ілько, Карнаух Анна, Прус Анастазія, Прус Петро. Карнаух Онисим.
В. 308. Кокорудз Василь.
В. 319. Піціль Василь, Піціль Катерина.
В. 321. Чайка Катерина.
В. 322. Дзюбановська Бронислава.
В. 326. Слушер Катерина.
В. 328. Вожний Лука.
В. 331. Гантус Михайло.
В. 333. Дрозак Феннй.
В. 336. Потюк Василь.
В. 341. Хомик Дмитро, Хомик Ефрозина.
В. 344. Лівкович Павло, Лівкович Марія.
В. 350. Городинський Антін.
В. 367. Рудий Іван, Андріїв Сидор, Коломиєць Анна, Руда Анеля, Михайло Микитин, Сподарик Дмитро, Білик Марія, Коломиець Тита, Коломиець Іван, Рудий Терефон, Білик Никола, Гук Пилип.
В. 370. Гричаник Петро, Маркіза Олекса, Гричаник Катерина, Малішевський Андрій. Федишин Петро, Ройко Іван, Ройко Марія, Вітенько Іван, Малішевська Анастазія.
В. 372. Криськів Іван.
В. 382. Корончак Анна
В. 385. Віценто Іван, Шун Михалина, Зубрицька Текля, Віцентій Матвій, Віцента Олена, Зубрицький Антін.
В. 390. Гихва Дені.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Горощак Яків.
В. 25. Угорчак Омелян М., Угорчак Ольга Е., Угорчак Йосиф.
В. 44. Дворняк Петор, Дворняк Анна.
В. 56. Бурка Пилип.
В. 63. Гутман Анна.
В. 79. Уланицький Антоник А. о.
В. 125. Ганович Серафина.
В. 152. Ґвязда Володимир.
В. 172. Лучка Матвій, Морґан Іван.
В. 206. Пророчак Михайлой, Пророчак Анна.
В. 212. Бурка Анастазія.
В.213. Гриник Кужма.
В. 229. Кривокульський Іван, Духняк Михайло, Федицький Михайло, Федицька Зофія, Николишак Тимко.
В. 287. Хоптій Анна, Федорек Анна, Ґотра Ксеня, Король Анна. Гуль Тацієнна, Хандога Параскевія, Драбанчак Юлія, Кіт Силвестра.
В. 298. Заколужний Володимир.
В. 299. Судин Анна, Судин Петро, Перожак Марія, Перожак Параскевія.
В. 300. Клим Юлія, Клим Марія.
В. 333. Вітко Анна.
В. 334. Барбер Андрій.
В. 361. Кавка Анастазія, Кавка Антін.
В. 367. Бігун Анастазія.
В. 368. Ґэнбовська Агниська.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 234. Ґенеґа Йосиф.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 209. Скоципець Марія.
В. 217. Тіцький Іван, Панчук Ізидор
В. 296. Сакаль Іван.
В. 332. Баліцький Йосиф, Баліцький Стефан.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 65. Бойко Володимир, Кулик Іван.
В. 102. Горлач Йосиф.
В. 130. Лучка Корнелюс.
В. 177. Ковалевич Олена.
В. 299. Дякун Микола.
В. 361. Шулинда Дмитро.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 2. Мацько Іван.
В. 13. Спяк Максим.
В. 48. Белєький Данило.
В. 70. Мулик Олекса.
В. 76. Лапчак Лука.
В. 96. Деленько Михалина.
В. 127. Греч Андрій.
В. 203. Кащук Петро.
В. 243. Синицький Ілько.
В. 316. Іванців Стефан.
В. 318. Калуцька Анна.
В. 350. Хома Йосиф.
В. 364. Бих Йосиф.
В. 385. Кіт Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1934 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	20,704
В місяци березні 1934 р. принято нових	146
В місяци березні 1934 р. принято наново	119
В місяци березні 1934 р. принято з переступними листами	39
В місяци березні 1934 р. принято з інших кляс	1
В місяци березні 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	399
Разом	21,408
В місяци березні 1934 р. суспендовано	214
В місяци березні 1934 р. відійшли з переступними листами	43
В місяци березні 1934 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	1
В місяци березні 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	395
В місяци березні 1934 р. відійшли зі зворотом в готівці	7
В місяци березні 1934 р. відійшли на безплат. продовження	6
В місяци березні 1934 померли	14
Разом	680
З кінцем березня 1934 р. в У. Н. С. було дорослих членів	20,728

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В класі Д.	на $ 100	7
В класі А.	на $ 250	171
В класі А.А.	на $ 500	2,400
В класі В.	на $ 750	350
В класі С.	на $1000	5,275
В класі В.В.	на $1500	108
В класі С.С.	на $2000	35

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В класі О- 500	на $ 500	217
В класі О-1000	на $1000	232
В класі О-1500	на $1500	3
В класі О-2000	на $2000	3
В класі О-2500	на $2500	—
В класі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В класі Р- 500	на $ 500	215
В класі Р-1000	на $1000	271
В класі Р-1500	на $1500	5
В класі Р-2000	на $2000	3
В класі Р-2500	на $2500	..
В класі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В класі Е- 500	на $ 500	217
В класі Е-1000	на $1000	109
В класі Е-1500	на $1500	3
В класі Е-2000	на $2000	1
В класі Е-2500	на $2500	—
В класі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В класі W- 500	на $ 500	203
В класі W-1000	на $1000	1,484
В класі W-1500	на $1500	1
В класі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В класі Т- 250	на $ 250	140
В класі Т- 500	на $ 500	2,576
В класі Т- 750	на $ 750	419
В класі Т-1000	на $1000	6,084
В класі Т-1500	на $1500	151
В класі Т-2000	на $2000	44
	Разом	20,728

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Фединич Михайло, Сененько Петро, Лабяк Франко, Лабяк Анна, Левенец Еднсій.
В. 22. Олекса Василь.
В. 33. Вархолик Ольга, Вархолик Ірина, Коцоловський Омелян. Коцоловський Михайло.
В. 44. Демчик Люба.
В. 58. Романів Бронислава, Романів Йосиф.
В. 62. Пашук Саварин Володимир, Пашук Роман Богдан.
В. 79. Цеплій Йосиф Р., Цеплій Евген Б.
В. 102. Шмагала Тарас.
В. 113. Хохляк Антін, Хохляк Дмитро, Годчак Дмитро.
В. 124. Легкій Іван.
В. 130. Марків Никола Михайло, Вітушинська Ольга, Марків Богдан.
В. 132. Білінський Іван.
В. 156. Купчак Іван.
В. 185. Романяк Ольга, Сидлицька Ефрозина.
В. 191. Древецький Володимир.
В. 200. Воргуль Іван.
В. 204. Хитрик Яків.
В. 221. Генсорський Йосиф, Прислак Рудольф, Яворський Адам, Яворський Дамян, Маколонда Іван, Стравняк Віра, Стравняк Богдан Василь, Маколонда Анна.
В. 223. Горст Казимир, Іваницшин Марія, Мельник Ірина. Мельник Юрій, Добіш Йосиф Данило.
В. 235. Федьо Марія, Федьо Іван, Федьо Никола.
В. 242. Головатій Йосиф.
В. 243. Шемердяк Ольга, Шемердяк Стефанія.
В. 267. Дідух Евген.
В. 268. Липка Флоренза.
В. 270. Бобко Марія, Струж Анна, Струж Ольга, Ґріца Ольга, Грубец Антін.
В. 276. Карачок Роберт Павло.
В. 283. Мулик Ольга, Мулик Павлина.
В. 296. Кіляр Елизавета, Лобур Теодор.
В. 299. Ганька Никола.
В. 321. Ступницький Михайло.
В. 338. Янковська Олена.
В. 361. Панчишин Анна, Панчишин Галя.
В. 362. Ніколенько Петро, Ніколенько Ева.
В. 370. Децембер Йосиф.
В. 375. Білінська Феліксія, Ґунчак Володимир.
В. 378. Зінюк Василь.
В. 385. Вовк Наталька.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Терефенько Теодор, Терефенько Павло, Терефенько Михайло, Терефенько Володимир, Терефенько Марія, Терефенько Олена Терефенько Юрій, Терефенько Іван.
В. 5. Бреславський Василь, Бреславський Олекса, Бреславська Параскевія, Брелевська Марія.
В. 57. Михаляк Анна.
В. 74. Сидорчук Анна. Сидорчук Стефан.
В. 95. Зґіба Василь, Зґіба Катерина, Зґіба Ева, Зґіба Феня.
В. 104 Поборчак Теодор.
В. 121. Ластовецький Михайло, Ластовецька Анна, Ластовецька Катерина, Ластовецька Ольга, Ластовецький Андрій.
В. 132. Парада Олекса, Парада Марія, Парада Елинора.
В. 170. Савчин Долориса, Савчин Роберт, Савчин Варвара, Савчин Іван.
В. 213. Кобрин Катерина, Кобрин Анна, Кобрин Іван, Кобрин Марія, Кобрин Михайло.
В. 229. Смолинець Анна.
В. 242. Притула Михайло, Притула Іван.
В. 273. Юськів Станислав, Юськів Теодор, Юськів Михайло.
В. 275. Якимчук Михайло. Якимчук Ольга.
В. 276. Ганевич Олекса. Деленько Олена, Деленько Михайло.
В. 301. Медик Фтома, Медик Анна.
В. 340. Саланський Стефан.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Клим Іван, Клим Антін.
В. 127. Судин Марія, Перожак Анна.
В. 159. Федицький Станіслав, Федицький Михайло, Федицька Анеля, Федицька Анна.
В. 220. Федор Евгеня, Федор Володимир.
В. 316. Чугай Никола.
В. 362. Муха Володимир, Муха Анна, Муха Стефанія.
В. 368. Пророчок Стефан.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 75. Тимко Коваль, Коваль Емлія.
В. 217. Лучишин Йосиф.
В. 242. Бойчак Андрій, Бойчак Петро, Бойчак Павло.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Пацканик Олена.
В. 3. Тхір Іван.
В. 10. Погода Олекса, Погода Текля, Погода Тадеуш, Погода Олена, Погода Емілія, Погода Ольга.
В. 15. Андрійовська Ольга.
В. 29. Гривняк Марія, Гривняк Зофія, Гривняк Василь. Салюк Никола, Петрочко Олена, Петрочко Никола.
В. 31. Ястшемб Едвард, Якубів Марія, Якубів Франка, Ястроб Іван, Ястроб Франка, Чачо Йосиф.
В. 38. Вільчинська Вероника, Вільчинська Павлина, Вільчинська Елизавета, Коваль Олена, Коваль Юлія.
В. 50. Микитка Розалія, Микитка Іван, Сикута Зеновій, Козопас Анна, Козопас Каролина, Козопас Саля, Козопас Розалія, Козопас Катерина, Сикута Н. Роман. Сикута Зофія, Дзяд Дмитро, Дзяд Михайло, Микитка Михайло.
В. 65. Бабула Ольга, Бабула Василь, Бабула Марія, Бабула Павло, Ваняк Іван, Ваняк Семен, Ваняк Богдан, Ваняк К. Василь.
В. 91. Файферивич Михайло, Файферивич Олена.
В. 132. Любінецький Володимир.
В. 155. Білінська Катерина.
В. 206. Гречух Омелян, Гречух Василь, Гречух Михайло.
В. 209. Скоцепиц Йосифа, Скоцепиц Йосиф, Черепаняк Йосиф, Черепаняк Іван.
В. 218. Сліпенчук Йосиф, Ярема Станислав, Ярема Олена, Ярема Марія, Ярема Володимир. Ярема Анна.
В. 221. Ґенсорська Анна.
В. 229. Цурій Іван, Цурій Йосиф. Кость Йосиф, Кость Петро, Кость Яків. Кость Анна, Цурій Микола, Цурій Анна, Цурій Стефан, Цурій Ірина.
В. 234. Ях Марія, Ях Іван.
В. 242. Оленич Петро, Оленич Олена, Угрин Анна, Угрин Марія. Угрин Олена, Угрин Михайло, Угрин Ольга, Угрин Стефан.
В. 247. Костюк Віра.
В. 255. Хула Евгенія, Хула Маґарета. Хула Омелян, Хула Евген.
В. 259. Мушинський Володимир, Мушинська Ольга, Мочаловський Андрій, Коропас Олена, Коропас Евстахій, Коропас Володимир.
В. 276. Шведюк Микола, Шведюк Олена.
В. 280. Бовтюх Анна, Бовтюх Елизавета.
В. 296. Лобур Марія, Лобур Андрій.
В. 298. Шальвіра Семен, Гринкевич Теодор, Гринкевич Розалія. Гринкевич Олена, Гринкевич Григорій, Шальвіра Марія, Шальвіра Анна.
В. 301. Щімборська Олена.
В. 316. Чугай Василь.
В. 358. Бахоровський Олекса.
В. 357. Хороший Михайло, Коломиец Анастазія, Коломнец Розалія, Коломиец Марія Коломиец Стефан.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 44. Дворняк Евгеня.
В. 206. Пророчок Стефан.
В. 217. Чугай Микола.
В. 229. Федицький Станислав, Федицький Михайло, Федицька Анна. Федицька Анеля.
В. 299. Судин Марія, Перожак Анна.
В. 300. Клим Антін, Клим Іван, Клим Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 7. Сухиня Юрій.
В. 27. Фанґа Леонора.
В. 29. Гривняк Михайло.
В. 57. Палька Семен, Палька Василь.
В. 61. Уріщак Іван.
В. 75. Коваль Михайло.
В. 76. Сворін Петро, Гузар Іван.
В. 102. Сіка Володимир, Крайло Володимир, Чет Марія, Сіка Анна, Чет Іван.
В. 130. Бундза Ксеня.
В. 147. Грабовінська Марія.
В. 149. Фляк Михайло.
В. 155. Мізерна Анна, Мізерна Катерина, Кордияк Ірина, Кордияк Стефанія, Берко Іван, Берко Анна.
В. 188. Чайковська Т. Анна.
В. 193. Трач Петро, Молодеча Олена, Малінська Марія.
В. 206. Басан Анна.
В. 223. Чолій Теодор, Іващишин Евдохія, Стебелінський Петро. Фещак Олена.
В. 230. Кулич Дмитро.
В. 238. Ярош Михайло.
В. 242. Жук Олена, Ільків Марія.
В. 269. Панчишин Михайло.
В. 276. Карачок Елизавета, Шимовська Катерина, Ґранович Маґарет.
В. 282. Дембіцька Марія.
В. 288. Федорчак Михайло.
В. 301. Ляшок Анна.
В. 316. Храновський Михайло.
В. 317. Даньків Евгенія.
В. 338. Ворган Марія.
В. 365. Цибринський Михайло.
В. 371. Біленька Юлія.
В. 385. Шабатура Евген.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 75. Коваль Емілія, Коваль Тома.
В. 217. Лущишин Йосиф.
В. 242. Бойчак Андрій, Бойчак Петро, Бойчак Павло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 332. Причка Петро.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 223. Стебелінська Марія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1934 р. було в У. Н. С. дітей членів	9,516
В місяци березні 1934 р. принято нових	75
В місяци березні 1934 р. принято наново	51
В місяци березні 1934 р. принято з переступними листами	15
В місяци березні 1934 р. принято з інших кляс	6
Разом	9,663
В місяци березні 1934 р. суспендовано	117
В місяци березні 1934 р. відійшли з переступними листами	12
В місяци березні 1934 р. відійшли до старших чл. У. Н. С.	49
В місяци березні 1934 р. відійшли до інших кляс	6
В місяци березні 1934 р. відійшли на безпл. продовження	1
В місяци березні 1934 померли	1
Разом	186
З кінцем березня 1934 р. в У. Н. С. було дітей членів	9.477

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В класі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	8,047
В класі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,430
Разом	9,477
З кінцем березня 1934 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,205

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинне пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Як повнолітні так і малолітні члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць березень 1934 як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом цього місяця (квітня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цього не зроблять до кінця місяця квітня 1934 року, то в травні 1934 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о приняття), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, як повнолітні так і малолітні, котрі в міс. березні 1934 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци квітні 1934 р., бо на другий місяць, то є в травні 1934 р. стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття.

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 17 березня 1934.

Д. Галичин, гол. рек. секр.

Управитель асекураційного товариства занедужав тяжко. Заплакана родина та свояки зібралися біля хорого. Прикликали нотаря, щоби з умираючим списав завіщання. Нотар прийшов і лишився з управителем сам на сам. Балакали оба більше як три години. Родина та свояки за дверима нетерпеливляться. Вкінці нотар вийшов від хорого. Питаються його свояки:

— А що, завіщання написане?

— Ні, зате я списав для себе асекурацію. Пан директор заасекурував мене в свойому товаристві.

ПРОТОКОЛ

З річного засідання головного уряду Українського Народного Союза, яке відбулося в днях 19 до 24 лютого 1934 року .. домі У. Н. Союза під ч. 81—83 Ґренд Стріт, Джерзи Сіти, Н. Дж.

(27)

ДРУГИЙ ДЕНЬ РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ.

Звіт головного радного, І. Ваверчака.

На припорученя гол. предсідника я відвідав в липні 1933 р. від. 294 в Ровей, Н. Дж., і там полагодив поручену мені справу в користь членів і У. Н. Союза. В серпні я знову відвідав той самий відділ уже разом з гол. предсідником.

Дня 9 грудня я з гол. предсідником відвідав урядників 342 відділу в Картерет, Н. Дж., де полагоджено справу в користь У. Н. Союза.

Я бував також на зборах відділів 104, 168 і 155 в моїй місцевости, та говорив в справі реформи, як також у справі 40-літнього ювилею і з тим полученої кампанії за приєднування нових членів.

Взагалі при кожній нагоді я старався дбати про розвиток У. Н. Союза та берегти його честь і славу.

Звіт головного радного, А. Шаршоня.

Мій звіт буде короткий. В моїй місцевости є один Союзовий відділ, на якого збори я завжди приходжу. Цей відділ розвивається гарно та зберігає вірно ту Союзову традицію, на якій він десятки літ тому був оснований. У нас нема ніколи навіть найменших непорозумінь, а тому мені не приходиться полагоджувати такі справи, якими мусять нераз турбуватись інші головні урядники. Мав я кілька запитів, головно в справі запомог, від відділових секретарів з поблизьких місцевостей. З полагодженням таких справ я звертав їх у властиве місце, а саме до головної канцелярії У. Н. Союза.

Був я присутній на ювилею 90 відділу в Сентралії, Па., в грудні 1933 року, на котрім виголосив принагідну промову. На тім ювилею промовляв також гол. рек. секретар.

Під теперішню пору я разом з відділовими урядниками моєї місцевости докладаємо всіх можливих старань, щоби приєднати якнайбільше молоді до нашого відділу. Це є найважніше завдання нас всіх, на сповнення якого ми всі мусимо присвятити свій час і труд, якщо нам залежить на тому, щоби біжучий рік записався в історії нашої організації правдивим ювилейним роком.

(Дальше буде).

ПОДЯКИ.

Я, нижче підписаний член 123 від. У. Н. Союза, складаю щиру подяку головним урядникам нашої організації за уділення мені допомоги з фонду допомогового в сумі $50, котрі стали мені великою помічю у моїй недузі. Також дякую щиро місцевим урядникам за їх труд. Звертаюсь із закликом до тих Українців, що ще не належать до нашої дорогої організації, щоби вписались якнайскорше самі і своїх дітей, бо У. Н. Союз наче рідний батько помагає нам у кождій біді. От я вже слабую шість літ, а У. Н. Союз не забуває за мене, ні за мої діти, бо до цеї пори виплатив мені допомоги на суму $325. Тому не відкладайте, а вступайте негайно в ряди такої добродійної нашої організації.

Іван Шеник,
Скрентон, Па.

Я, нижче підписаний, член 317 від. У. Н. Союза, складаю щиру подяку головним урядникам У. Н. Союза за уділення мені допомоги з фонду запомогового в сумі $50, котрі стали мені великою помічю у моїй недузі. Бажаю якнайкращого розвитку нашій організації. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Гаврило Моздір,
Сиракюз, Н. Й.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

З ЮВИЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ У. Н. СОЮЗА.

ПІТСБУРГ, ПА.

В справі Ювилейного Свята в Пітсбурщині.

Дня 11. березня ц. р. відбулися в Ембрідж, Па., спільні наради Союзових урядників відділових в справі ювилейного свята. На зборах було репрезентованих тринацять околичних відділів. Присутні приняли пропозицію з одушевленням і постановили влаштувати ювилейне свято в Пітсбурґу в червні. Та вороги Українського Народного Союза, довідавшись про таку постанову, зараз почали підпільну і злобну роботу, звернену проти такого ювилею. І отсе змушує мене відозватися до щирих Союзовців:

Браття, Товариші і Члени!

Не дайте змоги Юдам і зрадникам внести в Союзові ряди кириню. Памятайте, що це Ювилей Праці У. Н. Союза, а не хвальби головних урядників чи редакторів, як це голосять большевики, а з ними і інші вороги У. Н. Союза. Ювилей влаштовується на це, щоб пошанувати память перших піонірів-основників нашої народньої твердині, як теж працю всіх інших Союзових робітників. Ювилей влаштовується на памятку для будучого покоління, щоби за других сорок літ наші сини і внуки мали нагоду довідатися з ювилейної книги про нашу теперішню працю та наші ідеї й змагання.

Святкуванням такого ювилею доказуємо, що ми нарід зрілий, бо вміємо оцінити заслуги наших попередників та дорожимо своїм рідним, своєю народньою, робітничою установою.

Тож не слухайте бунтарів, злобних людей, тих отвертих чи скритих ворогів нашої орґанізації. А старайтеся, щоби всі місцеві і околичні Українці взяли участь в тім святі, яке піднесе нас на дусі і загріє до дальшої щирої праці для розвою У. Н. Союза й на шого народу. Пітсбурщина не може остатись тут позаду, бо це був би сором перед американською Україною й перед Рідним Краем.

Інж. **Вол. Малевич.**

ВІДПОВІДЬ ОДНОМУ ПРОПОВІДНИКОВИ.

Ви кажете, що Україну
Ми не повинні ставити й цінити
Понад усе на світі,
Що крови рабської тече
У наших жилах забагато.
І це тому, що принципів
Правдивого християнства
Нема у наших душах.
Це може й так.
Але скажіть, коли і як,
Та і чому нас зроблено рабами!
Чи не за те, що кровю і шаблями
Ми боронили правду й честь?
Чи не нагадує вам доля України ще Того,
Хто змучений, опльований, за правду збитий,
Хрест важкий поніс аж на Голгофту?
Чиж не за те, що правду ми боронили,
Рабами нас зробили?
Чиж не за божу правду і тепер
Кров наша точиться річками зміж ребер?
Чи не тому у лиця нам плювали,
Що ми Христові закони виповняли?
Чиж нам по другій стороні облича не давали,
Як добровільно лиш коли ми наставляли,
Старанючись серця тих зворушити,
Що люблять по обличах бити?
А чи не правда й це,
Що Лютери і Кальвіни і Гуси
Ще не вродилися тоді,
Або були іще молокосуси,
Як України в світі слава вже гриміла?
А чи не добре так, як боже Богови
Будемо віддавати,
І хто до нас протягне свої руки,
Йому зі щирістю ми наші подамо,
Але будемо памятати,
Що гострий ніж потрібно мати
Такиж на те, щоб часом наші,
Подані зі щиростю руки
Нам у кайдани не закули.
А як би хто наважився кувати,
То щоби в нас було чим відсікати
Таким неситим руки аж по лікоть.
А вам, й таким як ви,
Це треба добре знати,
Що в нашій хаті буде панувати...
Наша правда, сила й воля лиш тоді,
Коли в серцях у нас буде наш ідеал
Й такий високий педестал,
На котрім ми поставим Україну так,
Щоби цінить її понад усе на світі.
Та щоб навкруг ще того педестала
Стіна міцна з любови стала
На те, що якби в кого була злоба
Наш педестал і ідеал наш осквернити,
То щоб такому кров із лоба —
Смертельна кров, остання кров полилась.

П. Т.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ГЮСТОН, ТЕКСАС.

Українська вистава в публичній бібліотеці.

Всі американські місцеві часописи подали гарні описи вистави українського народнього мистецтва, поміщуючи заразом гарні знимки з цеї вистави та подаючи інформації про Україну і її мистецтво.

Оту виставу влаштовано заходом невеличкої нашої української кольонії, запрошуючи для її уладження панію Марію Скубову з Ню Йорку, котра обїжджає на заході ріжні міста й старається там влаштовувати вистави, щоби зацікавити американське громадянство Україною й українською штукою.

В нас уладжено виставу в міській бібліотеці, у великій гарній галі, в якій розложено наші вишивки, килими, різьби з дерева, а далі виставлено писанки і т. п. Допомагали в тій виставі наші молоді дівчата, прибрані в українські чудові строї, а це панни: Ольга Куріца, Ольга Балабан, Елзі Барабаш. Вони то давали Американцям відповіди на запити про Україну і виставлені річи.

Місцевий Жид - большевик намагався раз був внести замішання, але дістав добру відправу. Позатим усе пішло дуже гарно. За таку гарну роботу належиться від нас дійсне признання і подяка пані Скубовій, що допомогла до кращого розголосу українського імени в нашій громаді.

Михайло Балабан.

ФРЕКВІЛ, ПА.

Витали рідкого гостя.

Дня 15. квітня наша громада повитала на „Свяченім" дорогого гостя, генерала В. Сікевича. До гарно прибраного стола засіли свої й гості з околичних місцевостей. Були Литовці, а навіть „русскі". Вечеру зачав о. Милянич піснею „Христос воскресе", а хор, під орудою дякоучителя С. Данильчука, відсівав воскресні пісні. По вечері виголосив промову генерал Сікевич, яко зворушив присутніх до глибини серця, бо пригадав їм рідний край, наш смуток і нашу радість. Потім говорив гром. О. Паздрій з Мейзвіл, Па., про наших борців, а по англійськи говорив до молоді п. Іван Ліч, Українець з Шенандоа, Па. Потім забрав іще раз голос генерал Сікевич. Сердечну веселу і патріотичну вечеру закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна".

Т. Тренич.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

UKRAINIAN COLLECTION DISPLAYED.

Rare Examples of Ukrainian Textiles and Handicraft Work Shown at Library During Week.

An exhibit of Ukrainian textiles and handicraft is on display in the clubroom of the Public Library this week. The exhibit was brought to Houston through the efforts of local Ukrainians under the direction of M. Balaban. The articles on display are typical of the best needlecraft and art work produced in Ukraine.

The exhibit consists principally of hand-made tapestries, window drapes and embroidered linens. It is a rare collection belonging to Mrs. Marie Skubova of New York and has been shown in several large American cities.

Some of the tapestries are centuries old. One in particular is a handsome woven piece done in green. It was made in Kiev, Ukrainian capital and historical city, 250 years ago. Part of it was made in idle moments by Ukrainian political prisoners working under adverse conditions with such materials as were available.

Another charming piece is a bracelet made up of delicate chains and ornaments made of horse hair, so cleverly done as to appear to be of ivory.

Mrs. Skubova is a native of Ukrainia, who came to the United States in 1907. She returned to Europe and was a war nurse for seven years, enlisting under the banner of Austria and later working with the American Red Cross.

During her war service she was captured four times—by the Russians, Germans, Poles and Bolsheviks. In the first three instances she was released through exchange of prisoners, but she escaped from the Bolshevik prison through her own efforts.

Mrs. Skubova and local Ukrainians hope to arouse the interest of American people in the culture of Ukraine. She is assisted in showing the exhibit by Elsie Barabash, Olga Kuritza and Olga Balaban. Houston girls of Ukrainian descent, who dress in the colorful costumes of Ukraine while assisting at the display.

The exhibit will be here only a week. The display is free and open to the public.

(The Houston Chronicle, March 28, 1934).

ПОДЯКИ.

Я нижче підписаний член від. 230 У. Н. Союза, складаю щиру подяку головному урядови У. Н. Союза за уділення мені запомоги в сумі $50, які мені стали великою помічю у моїм тяжкім положенню. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Осип Мельник.

Я, ниже підписана, члениця від. 218 У. Н. Союза, складаю щиру подяку головному урядови нашої орґанізації за уділення мені допомоги з фонду запомогового в сумі $25, котрі мені стали великою помічю у моїй недузі. Бажаю якнайкращого розвитку У. Н. Союзови.

Анастасія Ґружовська,
Кемпбел, О.

МІСЯЦЮ ЯСНИЙ, ВАНДРІВНИЧЕНЬКУ.

Місяцю ясний, вандрівниченьку,
Ти все вандруєш цілу ніченьку,
Тож все ти бачиш і все ти знаєш,
Бо чесним оком ти споглядаєш
На світ наш і на нас.

Ти заглядаєш в пишні палати,
Де жінки вбраці в розкішні шати,
Де вино ллється, музика грає,
Пристрасті й змислам стриму немає,
В розкоші всі жиють.

І не минаєш хатин низеньких,
Де сплять обдерті діти маленькі
Й мати голодна, як ніч зчорніла
Й так праця і злидні зїли,
А батько вже помер.

І сіл дрімучих ти не минаєш
І крадьком всюди все заглядаєш
Як там поснули люди й тварини,
Що враз трудились цілую днину
На хліб свій насушний.

Тай як минеш вже дрімучі села,
То оглядаєш міста веселі,
Де наче море життя клекоче,
Краса й богатство впадають в очі,
А нужда голосить.

А як побачиш поля плодючі
Й молоком, медом ріки пливучі,
І як там нарід з голоду гине,
Голодна мати ріже дитину,
То очі закриєш.

А як відкриєш знов свої очі
Тай глянеш бистро ти серед ночі,
То з жаху стигнеш і каменієш,
І лише світиш, але не грієш,
На світ наш і на нас.

Анастасія Рибакова.

Фінкельштайн купує капелюх у знайомого купця Карпелеса.

— Пане Карпелес, скажіть мені останню ціну.

— Тому, що продаю вам, двацять пять долярів.

Фінкельштайн роздумує: Коли він сказав двацять пять, то певно має на думці двацять. Колиж має на думці двацять, то дасть його за пятнацять, колиж дасть його за пятнацять, то має ціну десять. Колиж має ціну десять, то я можу дати пять.

— Пане Карпелес, знаєте що, дайте мені той капелюх за чотири доляри.

— Мамо! — плаче 4-літня Олюня. — Я не можу защіпити фартушочка, бо ґудзики є ззаду, а я зпереду!

ТАРЗАН І ЛЮДОЇДИ. (91)

„Мусимо знайти мешкання Кальфастобана", сказав Тарзан. Перед ними тоді проходила громадка рабів. Один раб кинув оком на Тарзана. Потім раби пропали у тунелі.

„Ми мусимо спішитися", сказав Тарзан до свого товариша. „Той раб, що перейшов попри мене та поглянув на мене, це мій найбільший ворог з каменолому. Він називається Карафтап. І мені здається, що він мене пізнав". Приспішуючи кроку, вони стали допитуватись на кождому скруті, куди їм іти.

Накінець вони зайшли до мешкання Кальфастобана. Кімната була порожня. В кімнаті було кількоро дверей. Тарзан скоро зайшов до середини, а потім відхилив одні двері. За хвилю він почув зі середини голоси двох мужчин. В голосі одного він пізнав голос Кальфастобана.

„Це найкраща жінка, яку я колинебудь бачив", говорив Кальфастобан. Він приступив до других дверей і крикнув: „Виходи!" Тарзан і його товариш побачили, як з темної кімнати вийшла поволі дівчина на середину освіченої кімнати. Це була Таляскар.